

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

1. ΣΩΣΤΟ
2. ΛΑΘΟΣ
3. ΣΩΣΤΟ
4. ΛΑΘΟΣ
5. ΣΩΣΤΟ

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Γλωσσικές επιλογές:

Ωστόσο: αντίθεση στην άποψη που διατυπώνεται στη θεματική πρόταση.

Αυτές : επαναληπτική αντωνυμία. Αναφέρεται στις πληροφορίες.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

τα εισαγωγικά (1^η παράγραφος): μεταφορική χρήση της γλώσσας,

το ερωτηματικό (1^η παράγραφος): απορία/προβληματισμός,

τα εισαγωγικά (3^η παράγραφος): τίτλος βιβλίου,

τα εισαγωγικά (3^η παράγραφος): μεταφορική χρήση της γλώσσας,

η παρένθεση (3^η παράγραφος): επεξήγηση.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το ποιητικό υποκείμενο βρίσκεται στη συναισθηματική κατάσταση που δηλώνει ο τίτλος του ποιήματος «Αναμονή». Φαίνεται ότι περιμένει ένα αγαπημένο πρόσωπο από τη ρομαντική ατμόσφαιρα που δημιουργεί στον χώρο (Έσβησα τα φώτα κι άναψα κεριά), τραβά τις κουρτίνες (της πόρτας ή του παράθυρου) «να` ρθει αεράκι σαν παλιό τανγκό». Με την παρομοίωση εκφράζεται ότι η σχέση με το πρόσωπο που περιμένει (μάλλον ερωτική) συνδέεται με το παρελθόν και αποτυπώνεται έντονα στη μνήμη, όπως ο χορός «ταγκό» (βαθιά ερωτικός χορός). Το επίρρημα «δήθεν» στον στίχο 4 υποδηλώνει πίκρα, καθώς το πρόσωπο που μονολογεί έχει πιστέψει κατά βάθος ότι ο/η αγαπημένος/η δεν θα έρθει. Αυτή η ματαίωση, η απογοήτευση φαίνεται στους στίχους 7 και 8 (2^η στροφή), στους οποίους κυριαρχεί το ρήμα «ακροβατώ» δηλώνει τη μετέωρη και ευάλωτη συναισθηματική του κατάσταση (κάπου ανάμεσα σ' ελπίδα και σε τύχη), αν και σκηνοθετεί κάθε γυρισμό του προσώπου, δηλαδή το σκηνικό που στήνει είναι συχνό (έντονο συναίσθημα επιθυμίας, το οποίο αποτυπώνεται και στον στίχο 6 με τη λέξη «άστρα»). Η ματαίωση αποτυπώνεται έντονα και στην τρίτη στροφή του τραγουδιού (Έσβησαν οι ώρες μέσα στη σιωπή σαν ρολόι μόλις ανασαίνω), η σιωπή εκφράζει την όλη κατάσταση με δραματικό τρόπο, το πρόσωπο που μονολογεί μετρά μάταια τις ώρες, περιμένει πότε θα έρθει πάλι (το επίρρημα δείχνει ότι έχει ξανασυμβεί) «σαν αστραπή» (παρομοίωση με την οποία δηλώνεται η ταχύτητα, ο βραχύς χρόνος της επικοινωνίας). Το τραγούδι ολοκληρώνεται με τον στίχο-ερώτηση «μήπως δεν υπάρχουν και άδικα προσμένω;». Με αυτή την ερώτηση κορυφώνεται η απογοήτευση και το αίσθημα ματαίωσης του προσώπου που μονολογεί στο κείμενο.

Παρατήρηση: Τρεις από τις παραπάνω κειμενικές ενδείξεις είναι αρκετές, για να θεωρηθεί επαρκής η απάντηση.

Οι μαθητές/-τριες εκφράζουν τις σκέψεις και τα συναισθήματα που τους προκάλεσε η ανάγνωση ανάλογα με τον βαθμό συναισθηματικής ανταπόκρισης που έχουν.